

Dkt. Robert A. Peterson, Ufunuo na Maandiko, Kipindi cha 17, Ufunuo Maalum, Maandiko Matakatifu, Tathmini ya Mitazamo Saba ya Msukumo, Theolojia ya Msukumo, Matokeo ya Msukumo

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Ufunuo na Maandiko Matakatifu. Hii ni kipindi cha 17, Ufunuo Maalum, Maandiko Matakatifu, Tathmini ya Mitazamo Saba ya Uvuvio, Theolojia ya Uvuvio, Matokeo ya Uvuvio.

Tunaendelea na mihadhara yetu kuhusu ufunuo maalum, haswa katika Maandiko Matakatifu, taji la kozi yetu.

Tuliweka mitazamo saba ya msukumo, na sasa ni wakati wa kuitathmini kabla sijapendekeza mtazamo wa kiinjili wa msukumo. Kutathmini mitazamo ya msukumo. Kwanza kabisa, nadharia ya uvumbuzi.

Kinyume na nadharia ya fahamu, msukumo si suala la wataalamu wa kidini wanaotumia ufahamu wa kiroho. Msukumo ni kazi maalum ya Mungu, akinena neno lake kupitia waandishi wa maandiko. Mungu ndiye mwandishi wa maandiko kwa maana ya haraka zaidi kuliko nadharia hii inavyoruhusu.

Inaruhusu tu shughuli za Mungu kwa maana ya moja kwa moja kupitia akili ya kidini, ambayo wangeweza kusema, hiyo ni zawadi ya Mungu, lakini hakuna usimamizi maalum wa Roho Mtakatifu waandishi wanapoandika. Ni sahihi kufikiria msukumo kama unaohusisha maandalizi ya Mungu ya waandishi kabla ya kuandika. Huu ni mchango mkubwa wa BB Warfield na Princetonians wa zamani.

Ni sahihi kufikiria msukumo kama unaohusisha maandalizi ya Mungu kwa waandishi kabla ya kuandika. Katika suala hilo, Musa kulelewa katika nyumba ya binti ya Farao na Musa kuwa katika kuzunguka-zunguka jangwani kunamstahili kuandika baadhi ya mambo aliyofanya katika Pentateuki, hasa katika Kutoka na Hesabu. Si sahihi kusema kwamba Mungu ndiye chanzo cha maandiko matakatifu kwa maana ya kuwapa waandishi hao ufahamu mkubwa wa kidini.

Mungu ndiye chanzo cha neno lake kwa kuwa yeye ndiye mwandishi wake mkuu. Roho aliwaongoza waandishi ili wazungumze kwa niaba ya Mungu, 2 Petro 1:21. Nadharia ya mwangaza.

Kinyume na nadharia ya mwangaza, msukumo wa maandiko ni tofauti kwa aina, si kwa kiwango tu, kutoka kwa aina zingine za msukumo, zinazoitwa hivyo. Kila kifungu cha maandiko ni matokeo ya Mungu kunena neno lake, 2 Timotheo 3:16 . Maandiko yote yamepuliziwa na Mungu, yamesemwa na Mungu.

Nadharia ya nguvu ni sahihi katika kuona Mungu na wanadamu wakifanya kazi pamoja katika utayarishaji wa maandiko. Huu ni maendeleo. Huu ni mtazamo bora kwa sababu Mungu na waandishi wa kibinadamu walifanya kazi katika utayarishaji wa maandiko.

Mungu hufanya kazi na waandishi wa maandiko na hutumia mitindo yao, misamiati, na haiba zao kuelezea neno lake. Wanadamu halisi huzungumza wanapoandika neno la Mungu. Hata hivyo, nadharia hii hupotosha nadharia yenye nguvu inapopunguza ushawishi wa Mungu kwa mawazo ya maandiko.

Mungu pia hupumua na kunena maneno ya maandiko, 2 Timotheo 3:16. Nadharia ya maneno ya msukumo ni sahihi katika kile inachothibitisha, lakini haijakamilika. Haitoshi kuthibitisha kwamba Mungu huvuvia maneno ya maandiko na kukataa maagizo, ingawa mambo hayo yote mawili ni mazuri.

Kinyume na nadharia ya angavu na nadharia ya mwangaza, Mungu huvuvia maneno, na ni sahihi, kama nadharia ya maneno inavyounga mkono. Havuvia maneno kwa nguvu ya agizo la kimungu, angalau kwa kawaida katika maandiko. Kwa kawaida, katika sehemu fulani, mambo machache huamriwa, lakini si kama kawaida.

Haitoshi kuthibitisha kwamba Mungu ndiye anayevuvia maneno ya maandiko na kukataa maagizo. Biblia inatoa, Biblia inatoa taarifa inayotuongoza kusema zaidi kuhusu uzalishaji wa maandiko. Mwanadamu wa kimungu anayefanya kazi pamoja katika nadharia yenye nguvu pia ni sehemu muhimu ya nadharia ya kibiblia ya msukumo.

Kwa hivyo nadharia ya maneno ni maendeleo makubwa juu ya nadharia kama vile nadharia za ufahamu na mwangaza, lakini haijakamilika. Nadharia ya imla inathibitisha kwa usahihi kwamba maneno ya maandiko ni maneno ya Mungu. Na kwa kushangaza, ndivyo Waprotestanti na Waethodoksi walivyomaanisha walipotumia neno imla.

Hawakuwa wakizungumzia kuhusu mtindo wa msukumo wa Mungu au jinsi alivyoivuvia Biblia. Nadharia ya imla inathibitisha kwa usahihi kwamba maneno ya maandiko ni maneno ya Mungu, lakini inaichukulia imla kimakosa kama mtindo wa msukumo. Njia, mbinu, na sehemu za Biblia huamriwa.

Kwa mfano, amri 10. Hata hivyo, mitindo na misamiati tofauti ya waandishi, kauli ya Luka moja, moja, nne alizosoma, na data nyingine za kimaandiko hazitaruhusu imla

kwa imla ya yote. Ninapaswa kusoma Luka Moja, moja, Nne, baada ya kuirejelea mara nyingi bila kusoma si vizuri katika Luka nyingi kama wengi walivyojitahidi kukusanya simulizi la mambo ambayo yametimizwa miongoni mwetu.

Kama vile wale walioshuhudia tangu mwanzo, na wahudumu wa neno walivyotuletea. Ilinipendeza mimi nami, baada ya kufuatilia mambo yote kwa ukaribu tangu zamani, kukuandikia kwa utaratibu, Theofilo mtukufu, upate kuwa na uhakika wa mambo uliyofundishwa. Luka alimsoma Luka na akafikiri alikuwa akijihusisha kikamilifu na akili yake katika kutafiti kama maandalizi ya kuandika maandiko.

Na Mungu alizingatia hilo. Mungu ndiye mwandishi wa Biblia kupitia waandishi wa kibinadamu. Bado nazungumza kuhusu nadharia ya imla.

Matokeo yake ni maneno ya Mungu katika lugha ya kibinadamu. Huu ni usemi wa neema ya Mungu anapojifunua kupitia wanadamu kwa wanadamu. Kwa hivyo Biblia si Mungu anayezungumza lugha fulani tu anayojua au malaika wanazungumza.

Ni neno la Mungu hasa katika maneno ya kibinadamu. Mtazamo wa neo-orthodox unathibitisha kwa usahihi umuhimu wa ufunuo binafsi wa Mungu, lakini unakosea kwa angalau njia nne. Kwanza, unakataa kwamba ufunuo binafsi hutokea katika maneno na unaleta mgawanyiko wa uwongo kati ya msukumo binafsi na wa maneno.

Maandiko, masimulizi, zaburi, na mifano si mwisho wake. Badala yake, ni njia ya Mungu ya kuwavuta watu katika ushirika naye. Kwa hivyo, ndiyo, utaratibu mpya unasisitiza utu wa ufunuo.

Hilo ni zuri. Hilo ni zuri. Lakini hawahitaji kuliweka hilo kinyume na ufunuo wa maneno.

Ni ufunuo wa maneno ya kibinafsi, na Mungu ana uwezo wa hilo. Pili, mtazamo wa neo-orthodox unaiga nadharia ya maneno. Ingawa Mungu huamuru sehemu za maandiko, anatumia zaidi uzoefu wa mwandishi, msamiati, na kadhalika kutoa neno lake takatifu.

Wainjilisti wamekataa nadharia ya imla mara kwa mara, badala yake wakichukua mtazamo wa kikaboni wa msukumo ambapo Mungu na waandishi wa kibinadamu hucheza majukumu—zaidi kuhusu hilo ninapojaribu kufupisha, kwa kweli. Siwe mbunifu.

Mtazamo wa kiinjili na wa kimapokeo kuhusu maandiko. Wainjilisti hukataa nadharia ya imla mara kwa mara, badala yake wakichukua mtazamo wa kikaboni wa msukumo ambao Mungu na waandishi wa kibinadamu hucheza majukumu. Kwa njia ambazo hatuelewi, Mungu huongoza uandishi wao kama, nukuu, wanadamu walizungumza kutoka kwa Mungu walipokuwa wakiongozwa na Roho Mtakatifu. 2 Petro 1:21.

Tatu, mtazamo wa neo-orthodox unastahili kukosolewa kwa sababu Mungu hujifunua katika tendo na neno. Kwa hivyo, kitabu cha Theolojia ya Biblia cha George Ladd kinaelezea ufunuo wa kawaida wa Mungu kama ufunuo wa neno la kistari cha tendo.

Mungu hutenda katika historia, lakini anajifunua katika matendo, kama tulivyoona katika wimbo wa Musa na wimbo wa Miriamu baada ya kutoka Misri. Lakini matendo si ya kujitafsiri wenyewe. Watu katika Mashariki ya Karibu ya kale waliosikia kuhusu mapigo na kutoka hawangehitimisha kiotomatiki kwamba Yahweh ndiye Mungu pekee wa kweli na aliye hai na kuacha miungu yao yote.

Ni upuuzi. Hapana, wangeona hilo hata kama wangesikia na kuamini kwa kuzingatia mtazamo wao wa ulimwengu, ambao unajumuisha miungu yao wenyewe. Zaidi ya hayo, tendo kubwa zaidi kuliko yote, kusulubiwa kwa Bwana wetu Yesu, lilitafsiriwa vibaya na watu waliosimama chini ya msalaba.

Matendo si ya kujitafsiri yenyewe. Lazima yatafsiriwe ili tuyaelewe. Na Mungu hufanya yote mawili.

Anatenda, na anaongea. Ufunuo wake ni ufunuo wa neno kwa vitendo. George Ladd yuko sahihi kabisa.

Mungu hutenda katika historia, lakini matendo hayajifasiri yenyewe. Kwa hivyo, Mungu hutenda na kuzungumza ili kutafsiri matendo yake.

Ukosoaji wa nne wa mtazamo wa neo-orthodox kuhusu msukumo ni huu. Ingawa watu hawafaidiki kiroho siku zote, na ingawa watu hawafaidiki kiroho kila wakati kutokana na neno la Mungu, ni kweli iwe wanafaidika nalo au la. Bila imani, hawafaidiki nalo. Hata hivyo, ufunuo hutokea iwe wanautumia au la.

Ndiyo, mtazamo wa kibinafsi ni muhimu ikiwa mtu yeyote ataokolewa, na hiyo pia ni kazi ya Roho Mtakatifu. Roho aliyetoa neno hufanya kazi ndani ya mpokeaji, hufanya kazi ndani ya wahubiri wa neno na pia ndani ya wapokeaji wa neno akiwawezesha kuelewa. Anawaangazia watu wengi wanaposikia neno na hata kuwapa kipawa cha imani inayookoa.

1 Wakorintho 12, mapema, hakuna mtu awezaye kusema Yesu ni Bwana isipokuwa kwa Roho Mtakatifu. Warumi 8, karibu na mstari wa 15, tunapokea roho ya kufanywa wana ambayo kwa hiyo tunaita Aba Baba. Roho Mtakatifu anawawezesha wenye dhambi, wale ambao si watoto wa Mungu, kumwita Mungu Baba kwa kilio cha imani na kuwa watoto wa Mungu.

Kila mtu aaminiye kwamba Yesu ndiye Kristo, 1 Yohana 5, 1 amezaliwa na Mungu. Kazi ya Mungu ya kuhuisha watu kwa Roho inawawezesha kuamini kwa njia ya kuokoa katika Bwana Yesu. Lakini hata hivyo, iwe watu wanaamini Biblia au la, ni ufunuo wa Mungu.

Nataka kutaja kitabu ambacho kimeleta madhara makubwa. Waandishi walikuwa waumini, hakuna shaka, lakini Jack Rogers na Donald McKim waliandika kitabu *The Authority and Interpretation of the Bible and Historical Approach*, 1999. Wao, katika kitabu hicho chote, wanadai mgawanyiko wa uwongo, mgawanyiko kati ya ufunuo wa kibinafsi na wa maneno.

Inatia aibu. John Woodbridge aliandika kitabu, John Woodbridge, chenye kichwa chake cha habari kinaniepuka [*Mamlaka ya Kibiblia, Kutokukosa na Kutokuwa na Makosa katika Mila ya Kikristo*] Aliandika jibu kwao ambalo limefanywa vizuri sana.

Ukosefu mdogo unakataa kwa usahihi kwamba Biblia ni maandishi ya historia au maandishi ya sayansi. Sio hivyo. Hata hivyo, watetezi wake wanapofundisha maandiko hayo, hujikwaa katika masuala ya historia, sayansi, na masomo mengine.

Mungu husema ukweli katika neno lake. Kusudi lake si kutoa masomo ya historia na masomo ya sayansi. Kusudi lake ni kuwaokoa na kuwatakasa watu wake.

Tunakubali kwamba ni kitabu cha kidini. Katika kuandika ili kutimiza malengo haya makuu, Mungu husema ukweli kuhusu mambo mengine pia kwa sababu yeye ni Mungu, yeye ni kweli, na yeye ni kweli. Biblia inaweza isizungumze kwa usahihi wa kisayansi wa kisasa.

Kwa bahati nzuri, haielewi kwa sababu wengi wetu hatungeweza kuelewa kama ingeeleweka. Lakini inasema ukweli. Baadhi wanaoshikilia kutokuwa na makosa kwa mipaka wanakataa kutokuwa na makosa lakini wanashikilia kutokuwa na makosa, kama wanavyoita, jambo ambalo wanalifafanua upya kama maandiko yanayotimiza makusudi ya Mungu bila kushindwa.

Hii hutumia vibaya neno kutokukosa ili kufundisha makosa, kufundisha kutokuwa na ukweli wa maandiko. Maandiko hutumia aina mbalimbali za fasihi ili kutimiza makusudi mengi ya Mungu, kutimiza makusudi mengi ya Mungu, lakini hufanya hivyo kiasili. Dhana ya kibiblia ya ukweli haihusishi uaminifu tu; inahusisha, lakini pia ukweli, usahihi wa ukweli, na ukamilifu.

Kwa makala inayotoa hoja hivi, insha katika kitabu, tazama Roger Nicole, Dhana ya Ukweli ya Kibiblia, katika kitabu kitiwacho Maandiko na Ukweli, kilichohaririwa na DA Carson na John Woodbridge. Ah, nilipata dokezo langu la ukosoaji wa Woodbridge wa kitabu cha Rogers na McKim. John D. Woodbridge, Mamlaka ya Kibiblia, Ukosoaji

wa Pendekezo la Rogers McKim, Grand Rapids, Zondervan, 1982, ambayo ina maana kwamba nina tarehe isiyo sahihi katika kitabu.

Ni tarehe isiyo sahihi. Rogers na McKim, nadhani, ni 1979. Hakika si 1999.

Kama Woodbridge aliandika jibu mwaka wa 1982, sidhani kama aliandika jibu la kitabu kilichotoka miaka 17 baadaye, isipokuwa kama ana uwezo fulani ambao sijui. Ah, uandishi wa maandishi katika kitabu cha theolojia. Ni wakati wa kuchora mambo kadhaa pamoja na kujaribu kutoa, kuweka theolojia ya msukumo.

Ni wakati wa kuunganisha theolojia ya msukumo wa Maandiko. Tunaunga mkono mtazamo wa kikaboni wa msukumo ambapo Mungu na wanadamu wote wana jukumu. Mtazamo huu umeitwa makubaliano, ukisisitiza uandishi mwenza wa Maandiko.

Mungu na waandishi hufanya kazi pamoja. Pia huitwa makutano, jambo ambalo linaeleweka hapa katika mji wangu wa St. Louis, ambapo mito ya Missouri na Mississippi hukutana. Kuungana kunaelezea mito miwili inayopita pamoja na kuwa moja.

Kwa hivyo Maandiko yanaendana. Vipengele vya kimungu na vya kibinadamu hufanya kazi pamoja ili kutoa neno la kimungu la kibinadamu la Mungu. Hivyo haitakuwa sawa kusema kwamba Mungu anawavuvia waandishi, lakini si maneno.

2 Timotheo 3:16, Maandiko yote yameongozwa na Mungu, au pengine kila kifungu cha Maandiko kimeongozwa na Mungu. Mungu ndiye mwandishi mkuu wa Maandiko. Hapa ndipo mahali petu pa kuanzia.

Mungu huvuvia moja kwa moja saini, hati asilia za Maandiko. saini hizo kwa kweli ni maandishi asilia ya vitabu vya Biblia, si nakala. Katika maongozi yake, Mungu pia huhifadhi Maandiko katika karne nyingi ili Biblia tulizo nazo leo ziwe nakala zinazotegemeka.

Mungu hutumia waandishi wa kibinadamu kutoa neno lake. Wanadamu walinena yaliyotoka kwa Mungu huku wakiongozwa na Roho Mtakatifu, 2 Petro 1:21. Roho huwaongoza waandishi ili wanene maneno yake. Maandiko ni ya kibinadamu.

Ni kitabu cha kibinadamu. Hatukatai. Ninaona hilo kama sehemu ndogo ya mafundisho ya neema kwa sababu Mungu alitaka kuwasiliana na wanadamu.

Kwa hivyo, alitumia lugha ya watu wake wa Agano la Kale, Kiebrania. Ninajua kwa sehemu kadhaa za Kiaramu, lakini kile kilichokuwa Kiebrania kikubwa zaidi kwa sababu hiyo ilikuwa lugha ya watu wake. Na alitumia kaya ya kawaida, kazi za

nyumbani za wavulana wadogo, orodha ya nguo za wake, Kigiriki, katika kuandika Agano Jipya.

Kwa kweli, wasomi wanaoamini walikuwa na nadharia ya Kigiriki cha Roho Mtakatifu kwa muda kwa sababu Agano Jipya lilikuwa tofauti na Kigiriki cha Athene ya kale, tuseme, 500 KK, na ni tofauti na kile kinachozungumzwa mitaani mwa Athene leo. Ni Kigiriki cha Roho Mtakatifu, walidhani. Ni lugha maalum iliyotolewa na Mungu.

Sio ujinga, lakini ni makosa kwa sababu uvumbuzi wa hati za Kigiriki, maandishi ya Kigiriki, hata si wenye nguvu kama hati za maandishi, orodha za kufulia, orodha za kazi za nyumbani, na kila aina ya maandishi ya kawaida yalikuwa katika koine hii au Kigiriki cha kawaida kama Agano Jipya. Kwa hivyo, inageuka kuwa Alexander Mkuu alipojaribu kushinda ulimwengu, alieneza ushawishi wa Kigiriki. Ilikuwa mchakato wa Hegelization .

Alieneza lugha ya Kigiriki kila mahali. Kwa hivyo, Petro na kisha Paulo, hasa alipoenda katika miji ya Mataifa katika kitabu cha Matendo, huenda asijue Kilikonia kama tulivyoona kutoka kwa Matendo sura ya 14, lakini hakuhitaji kujua hivyo kwa sababu yeye na wao, Walikonia , watu wa Listra, walizungumza Kigiriki cha kawaida au cha Koine. Kwa hivyo ubinadamu wa maandiko unaonyesha mapenzi ya Mungu na kuonyesha hamu ya Mungu ya kuwasiliana na ulimwengu, si tu na Wayahudi, bali na kila mtu katika ulimwengu huo wa Agano Jipya.

Ubinadamu wa maandiko ungekuwa hauna maana bila uungu wa maandiko, kama ilivyokuwa, bila Biblia kuwa maneno ya Mungu katika maneno ya kibinadamu. Ubinadamu wa Biblia ni dhahiri. Waandishi wana misamiati, mitindo, na msisitizo tofauti.

Wanasoma Luka 1:1 hadi 4 na kuandika kuhusu uzoefu wao. Kwanza kabisa, Yohana 1:1 hadi 3, Yohana anasema, sisi, nadhani inamaanisha mitume, tuliona, tulisikia, mikono yetu iligusa neno la uzima, Bwana Yesu Kristo. Wakorintho wa Pili 11:21 hadi 33, Paulo anazungumzia taabu zake, adhabu zake, na mateso yake.

Ni orodha ya kushangaza. Meli ilivunjika, ikapigwa na fimbo, ikateswa, Mungu wangu, ni ajabu, aliachwa nje ya Kolosai akiwa amekufa, lakini Mungu alimhifadhi ili aendelee kuandika. Jambo kuu ni kwamba waandishi wa maandiko hawakujifunza tu, bali waliandika kutokana na uzoefu wao.

Kwa neema Mungu huwatumia wanadamu kuwasiliana na wanadamu, lakini aliwasilisha neno lake kupitia wanadamu kwa wanadamu. Tunakataa wazo kwamba waandishi walipata mawazo yao kutoka akilini mwao wenyewe mbali na Mungu. Mungu hutumia akili zao, bila shaka, lakini hawapati taarifa zao kutoka kwao wenyewe tu kwani hakuna unabii wa maandiko unaotokana na tafsiri ya nabii mwenyewe.

2 Petro 1:20. Vivyo hivyo, tunathibitisha kwamba Mungu aliongoza kwa maongozi katika kutoa maandiko. Alitumia elimu na historia ya Musa alipoandika Pentateuki.

Anatumia mafunzo ya kirabi ya Paulo anapoandika barua zake, lakini tunathibitisha kwamba Mungu hufanya zaidi ya kutumia majaliwa yake katika kuwaandaa maandishi. Yeye si tu anaongoza, bali pia anazungumza. Anafanya kazi kwa njia maalum maandishi wanapoandika.

Kutoweza kwetu kuelewa kikamilifu jinsi Mungu anavyofanya hivi si jambo la kushangaza, kwani mwingiliano wa kimungu na mwanadamu mara nyingi haueleweki kwetu. Tunaamini Kristo ni Mungu na mwanadamu, ingawa hatuwezi kuelezea kikamilifu mwili. Ni ulinganifu mzuri.

Tunaamini katika mwili wa Mwana wa Mungu. Roho Mtakatifu ndiye aliyefanya hivyo. Alimfanya Mariamu apate mimba.

Atakufunika , na kile tulichozaliwa ndani yako ni Mwana Mtakatifu wa Mungu. Luka 1, Mathayo 1, mara mbili. Mimba hii itatoka kwa Mungu.

Inatuambia Mungu ndiye aliyefanya hivyo. Haituambii jinsi alivyofanya, jinsi alivyofanya, jinsi alivyofanya. Ni vivyo hivyo katika msukumo wa Biblia.

Wasiwasi wa Bwana ni kwamba tuone matokeo ya mwisho kama neno la Mungu kwa maneno ya kibinadamu, si kwamba tunaelewa njia zote ambazo Mungu alitumia. Labda alitumia njia mbalimbali. Hatujaambiwa kweli.

Tunaamini Kristo ni Mungu na mwanadamu, ingawa hatuwezi kuelezea kikamilifu mwili wake. Vivyo hivyo, tunaamini kwamba Biblia ni neno la Mungu bila kuelewa kikamilifu namna ya msukumo. Tunajua kwamba Mungu hufanya kazi kupitia watu ili kutupa neno lake.

Matokeo yake ni neno la Mungu lililoandikwa, maandiko matakatifu. Timotheo wa Pili 315, maandiko matakatifu. Tangu utotoni, Paulo anaandika kwamba umeyajua maandiko matakatifu, maandiko matakatifu, na maandiko matakatifu, ambayo yanaweza kukufanya uwe na hekima kwa ajili ya wokovu kupitia imani katika Yesu.

Njia ambazo Mungu anatumia kufanya hivi, akitupa maandiko matakatifu, zinabaki kuwa fumbo. Msukumo wa kikaboni unathibitisha mwanadamu wa kimungu akifanya kazi pamoja, makubaliano, makutano, mito miwili inayoungana. Hii inaendana na lugha na ujumbe wa maandiko, ambayo hutuambia matokeo ya msukumo, lakini kidogo kuhusu njia ambazo Mungu alitumia.

Ninafafanua hili kwa sababu ni vizuri kwetu kutofikiri tunajua zaidi kuliko tunavyojua. Ni vizuri kwetu kuelewa mapungufu yetu na kuheshimu ukimya wa Mungu. Tunathibitisha msukumo kamili, kamili na wa maneno, wa maneno, na kama wa maneno wa maandiko kwa msingi wa Timotheo wa Pili 316.

Maandiko yote yameongozwa na Mungu. Kwa ujumla inamaanisha kwamba si sehemu za maandiko tu, bali pia maandiko yote, ni neno la Mungu. Kwa maneno inamaanisha kwamba si mawazo tu, kama ilivyo katika baadhi ya nadharia hizo dhaifu za ufahamu na mwangaza, na hata nadharia inayobadilika, lakini pia mawazo na maneno ni maneno ya Mungu.

Unasema, lakini pia ni maneno ya kibinadamu. Tayari tulikuwa tumepita hilo. Hatuwezi kuelezea hilo, lakini ni maneno ya Mungu kwa maneno ya kibinadamu.

Uvuvio unahusu waandishi na maandishi yao, mchakato na matokeo ya maandiko, hasa yale ya mwisho. Yesu na mitume wake wanathibitisha uvuvio wa maneno. Yesu alisema, mpaka mbingu na dunia zitakapopita, hakuna herufi ndogo zaidi au nukta moja ya herufi itakayopita kutoka kwenye torati hadi yote yatakapotimia.

Mathayo 5:18 . Hoja yake katika Mathayo 22:32 inategemea wakati wa kitenzi katika Kutoka 3.6. Mimi ni Mungu wa Ibrahimu, Isaka, na Yakobo. Ana Mungu wa walio hai, si wa wafu, Paulo anasema. Yesu anasema.

Vile vile, hoja ya Paulo katika Wagalatia 3:16 inategemea nomino ya umoja katika Mwanzo 12:7. Na Paulo anasema, alisema mbegu na si mbegu. Mbegu inamrejelea Kristo na si mbegu zinazohusiana na watu wa Mungu. Kwa kweli, Paulo anatumia wazo hilo kwa njia zote mbili katika Wagalatia 3. Baadaye, analitumia kwa maana ya pamoja ya wingi, lakini anafanya kazi na nomino moja badala ya nomino ya wingi ili kuthibitisha hoja yake anaposema Yesu ni mbegu, mzao wa Ibrahimu.

Zaidi ya hayo, Mungu huelekeza maandishi ya neno la maandiko kuwasilisha mawazo anayotaka. Maneno huwasilisha mawazo. Hivyo, hatuwezi kuzungumzia kuhusu msukumo wa maneno bila mawazo, na hatuwezi kuzungumzia kuhusu Mungu kutoa mawazo bila maneno.

Kusudi lote la maneno ni kutoa mawazo. Kwa hivyo hakutoa mawazo mbali na maneno. Kwa kweli haiwezekani.

Hakutoa maneno, kwa hivyo tunaweza kuzingatia maneno na kupuuza mawazo yetu. Hapana, alitoa maneno ili tuweze kuelewa mawazo, matokeo ya msukumo. Tumepita mbali sana hapo.

Zamani? Lo! Samahani—matokeo ya msukumo.

Ungerudi kwenye ile iliyotangulia? Samahani. Hii inasema nini? Ah, sawa. Ndiyo, ni slaidi nzima inayofuata.

Samahani. Matokeo ya msukumo. Acha nitoe muhtasari.

Matokeo muhimu yanatokana na ukweli kwamba Mungu ndiye mwandishi mkuu wa Biblia. Kwa sababu hivi ndivyo ilivyo, maandiko ni neno la Mungu. Kwanza, yana mamlaka.

Pili, haina makosa, inaeleweka ipasavyo, inatosha, iko wazi, na ina manufaa. Tutazingatia mawazo haya muhimu moja baada ya jingine katika mihadhara michache ijayo. Maandiko ni neno la Mungu.

Ni yenye mamlaka, haina makosa, inatosha, iko wazi, na ina manufaa. Maandiko ni neno la Mungu. Tulimrejelea Carl FH Henry hapo awali, kiongozi hodari.

Naam, utaona katika maelezo haya madogo kumhusu. Ninaanzisha nukuu ya Henry. Henry, 1913 hadi 2003, alikuwa mwanatheolojia wa Kiinjili wa Kibaptisti wa Marekani ambaye alisaidia kuongoza uinjilisti katikati hadi mwishoni mwa karne ya 20.

Alisaidia kuunda Jumuiya ya Kitheolojia ya Kiinjili ili kuhimiza mazungumzo ya kitaaluma miongoni mwa wainjilisti. Alikuwa mhariri mwanzilishi wa *Christianity Today* kama sauti ya kitaaluma ya Ukristo wa kiinjilisti na changamoto kwa karne ya Kikristo ya kiliberali. Mnamo 1978, alisaini Taarifa ya Chicago kuhusu Ukweli wa Kibiblia.

Alimaliza kazi yake maarufu zaidi, kitabu cha *Mungu, Ufunuo, na Mamlaka chenye vitabu sita* mnamo 1983. Akimnukuu Carl Henry kwa kusema kwamba hoja kwamba kutokana na msukumo, Maandiko ni neno la Mungu. Nukuu, ufunuo wa Mungu ni mawasiliano ya busara yanayowasilishwa katika mawazo yanayoeleweka na maneno yenye maana.

Yaani, katika umbo la kitenzi cha dhana. Mpatanishi katika ufunuo wote wa kimungu ni nembo za milele, Yesu, aliyekuwepo awali, aliyefanyika mwili, na sasa ametukuzwa. Ufunuo wa Mungu ni wa kibinafsi wa kipekee, katika maudhui na umbo.

Mungu anajifunua si tu kwa ulimwengu wote katika historia ya ulimwengu na mataifa bali pia kwa ukombozi ndani ya historia ya nje katika matendo ya kipekee ya kuokoa. Kwa mfano, Kutoka, kanisa, n.k. Kilele cha ufunuo maalum wa Mungu ni Yesu wa Nazareti, mwili wa Mungu katika mwili.

Katika Yesu Kristo, chanzo na maudhui ya ufunuo huungana na kupatana. Yesu wa Nazareti si tu mwenye mamlaka ya ndani ya kimungu. Yeye mwenyewe ndiye neno katika mwili.

Tunathibitisha kwamba Maandiko ni neno la Mungu kwa sababu nne. Kwanza, mara kwa mara huitwa na kusawazishwa na neno la Mungu. Ni maandishi matakatifu, 2 Timotheo 3:15. Yamepuliziwa na Mungu, mstari wa 16.

Ni neno, 2 Timotheo 4:2. Ni ukweli, 2 Timotheo 4:4. Paulo havumbui msingi mpya kwa kusema hivi, bali anamkumbusha Timotheo kile ambacho tayari anakijua kutoka Agano la Kale. Hakika, maandiko kama vile Zaburi 19, 7-11 yanasisitiza kwamba Maandiko ni neno la Bwana, yakitumia marudio kwa athari nzuri. Tulisoma Zaburi 19, 1-6 hapo awali tulipokuwa tukisoma ufunuo wa jumla.

Sasa, Zaburi 19:7-11, tunasoma ufunuo maalum katika Maandiko Matakatifu. Ni ajabu kwamba Mtunga Zaburi na Daudi waliunganisha vyote viwili. Zaburi 19:7, sheria ya Bwana ni kamilifu.

Haikosi. Kufufua roho pia ni kamilifu kimaadili, na labda hilo linaweza kuwa wazo kuu hapa. Hufufua roho.

Inatuburudisha kiroho. Inawaburudisha watu wa Mungu. Iliwaburudisha zamani, katika Agano la Kale.

Inaburudisha watu wa Mungu leo. Ushuhuda, neno lingine la Maandiko Matakatifu hapa, wa Bwana ni hakika. Ni wa kutegemewa, na humfanya mjinga kuwa na hekima.

Neno rahisi katika fasihi ya hekima ya Biblia linamaanisha wale wanaoshawishiwa kwa urahisi. Vijana, kwa mfano, na wengine wanaoshawishiwa kwa urahisi. Loo, kwa sababu neno la Mungu ni la kutegemewa, humfanya hata mjinga kuwa na hekima.

Maagizo ya Bwana, ambayo ni sawa na Maandiko Matakatifu, ni sahihi, yakifurahisha moyo. Amri ya Bwana ni safi, huyatia nuru macho. Neno la Mungu ni safi kimaadili.

Maandiko ni maandishi matakatifu. Kama Wayahudi walivyosema, cha kushangaza, walihifadhi neno la Mungu, ambalo liliwahukumu na kuwahukumu mara kwa mara katika torati, manabii, na maandiko. Cha kushangaza.

Kwa nini? Kwa sababu walijua ni neno takatifu la Mungu. Waliliita vitabu vya Agano la Kale, vitabu vya vitabu vinavyochafua mikono. Amri ya Bwana ni safi, huangaza macho.

Kumcha Bwana ni sawa na Maandiko Matakatifu au labda matokeo ya Maandiko Matakatifu. Kumcha Bwana ni safi. Tena, sifa ya maadili huendelea kuongezeka, ikidumu milele.

Neno la Mungu linadumu. Sheria za Bwana ni kweli na za haki kabisa. Zinatamanika zaidi kuliko dhahabu, hata dhahabu safi nyingi, tamu kuliko asali na matone ya asali.

Mwandishi, Daudi, anaonyesha kuhitajika kwa neno la Mungu. Linatamanika zaidi kuliko tunavyoweza kusema kuliko pesa na mali. Ni tamu zaidi kuliko chakula unachopenda.

Wazee walijua utamu kwa sababu ya asali, bila shaka. Zaidi ya hayo, wanamwonya mtumishi wako. Hii inazungumzia manufaa ya Maandiko.

2 Timotheo 3:16, maandiko yote yamepuliziwa na Mungu na yanafaa kwa mafundisho, kuonya, kurekebisha, na kuwaadibisha katika haki. Kukemea hutuonyesha mahali tunapokosea, na kurekebisha hutuonyesha jinsi ya kurekebisha. Tayari katika Zaburi 19, mstari wa 11, kwa maneno ya Mungu, mtumishi wako huonywa nayo, na katika kuyashika kuna thawabu kubwa.

Andiko hili ambalo tumesoma linaonyesha kwamba neno la Mungu ni neno lake. Analitumia kutimiza makusudi yake katika maisha ya watu wake, akiwatakasa, akiwaongoza, akiwaonya, na kuwatia moyo. Na Mungu ni mwema na anatupa neno lake jema.

Pili, kama tulivyoona, Mungu huwaongoza waandishi ili Maandiko yapate pumzi yake. 2 Petro 1:20 na 21, 2 Timotheo 3:16. Huu ni msukumo wa nguvu na wa maneno.

Kazi isiyo ya kawaida ya Roho Mtakatifu juu ya waandishi wa kibinadamu wa Maandiko ili waandike kile ambacho Mungu alikusudia kuwasilisha ukweli wake. Ufafanuzi huu unazungumzia kitendo cha Mungu kupitia roho yake ndani ya waandishi wa kibinadamu na asili ya maandishi yanayotokana. Tatu, Maandiko yana sifa za Mungu na hufanya kazi muhimu kwa ajili yake.

Katika Zaburi 19, kama ilivyonukuliwa hapo juu, tuna mpangilio huu. Sheria ya Bwana, ambayo ni sawa na Maandiko Matakatifu, inaelezwa. Kisha anasema, mwandishi anasema, Daudi anasema, kile inachotimiza.

Maandiko, ambayo ni sawa nayo, yalielezea umuhimu wake, kusudi lake, sheria, ushuhuda, maagizo, amri, na sheria. Hizo ni njia tofauti za kurejelea neno takatifu la Mungu. Ni kamilifu, hakika, sawa, safi, safi, safi, kweli, na haki kabisa.

Huhuisha roho, humfanya mjinga kuwa na hekima, hufurahisha moyo, huangaza macho, na hudumu milele. Ni muundo mzuri unaotufundisha kuhusu manufaa ya neno takatifu la Mungu. Kwa sababu neno la Mungu lina alama hizi, maelezo ya Zaburi 19, lina ufanisi katika kutimiza makusudi ya Mungu.

Hufanya upya uzima, huleta hekima, hukuza furaha, hufundisha ukweli, huonya, na huongoza kwenye baraka. Nne, Yesu na mitume wanamtaja Mungu kauli nyingi za Agano la Kale ambazo hazikuhusishwa naye hapo awali. Tutazungumzia hili katika hotuba yetu inayofuata na kuendelea kuzungumzia matokeo mengine ya msukumo.

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Ufunuo na Maandiko Matakatifu. Huu ni kipindi cha 17, Ufunuo Maalum, Maandiko Matakatifu, Tathmini ya Mitazamo Saba ya Msukumo, Theolojia ya Msukumo, Matokeo ya Msukumo.